

కథ

మా కోలీగ్ మాధవరావు చెప్పిన ప్రకారం యోగాననాలు వియ్యటం ప్రారంభించాక నా హెల్త్ బాగా ఇంప్రోవ్ అయ్యింది.

బి.పి... సుగరు... గుండెదడ బాగా కంట్రోల్ అయ్యాయి. ఇదివరకు ఏకాంత వనిచేసినా అలర్జిపోతేండ్ వాణ్ణి. కానీ ఇప్పుడలాక్కాదు. ఎంతవని చేసినా కూడా గుండెల తరబడి ఇత్తావంగా. ఇండగలుగు తున్నాను.

విజయ అధ్యాపిక యాగ ఎంత మందిది?

ఒకరోజు మాట్లాడుతుంటే ఇండగా అసిన యోగాననాలు బెన్నుండగా వాడి ఇదుగో వా ప్రోగ్రెస్ రిపోర్టు అంటూ నా చెంతకొచ్చాడు మా క్రింకగాడు.

"ఇప్పుడెలా తర్వాత మాట్లాడే ఇన్నాను.

"ఎక్కాలోదులే నేను మాపిస్తాను మాడు" అంటూనే ప్రోగ్రెస్

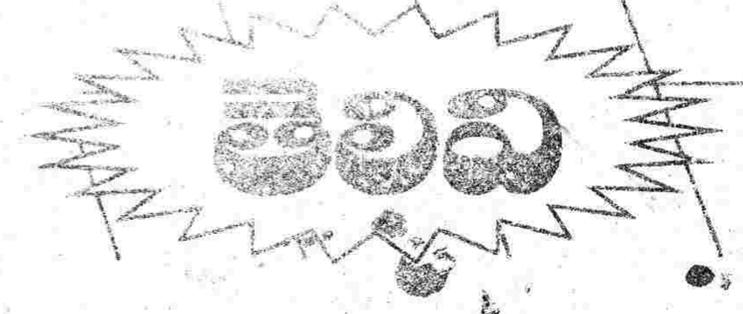
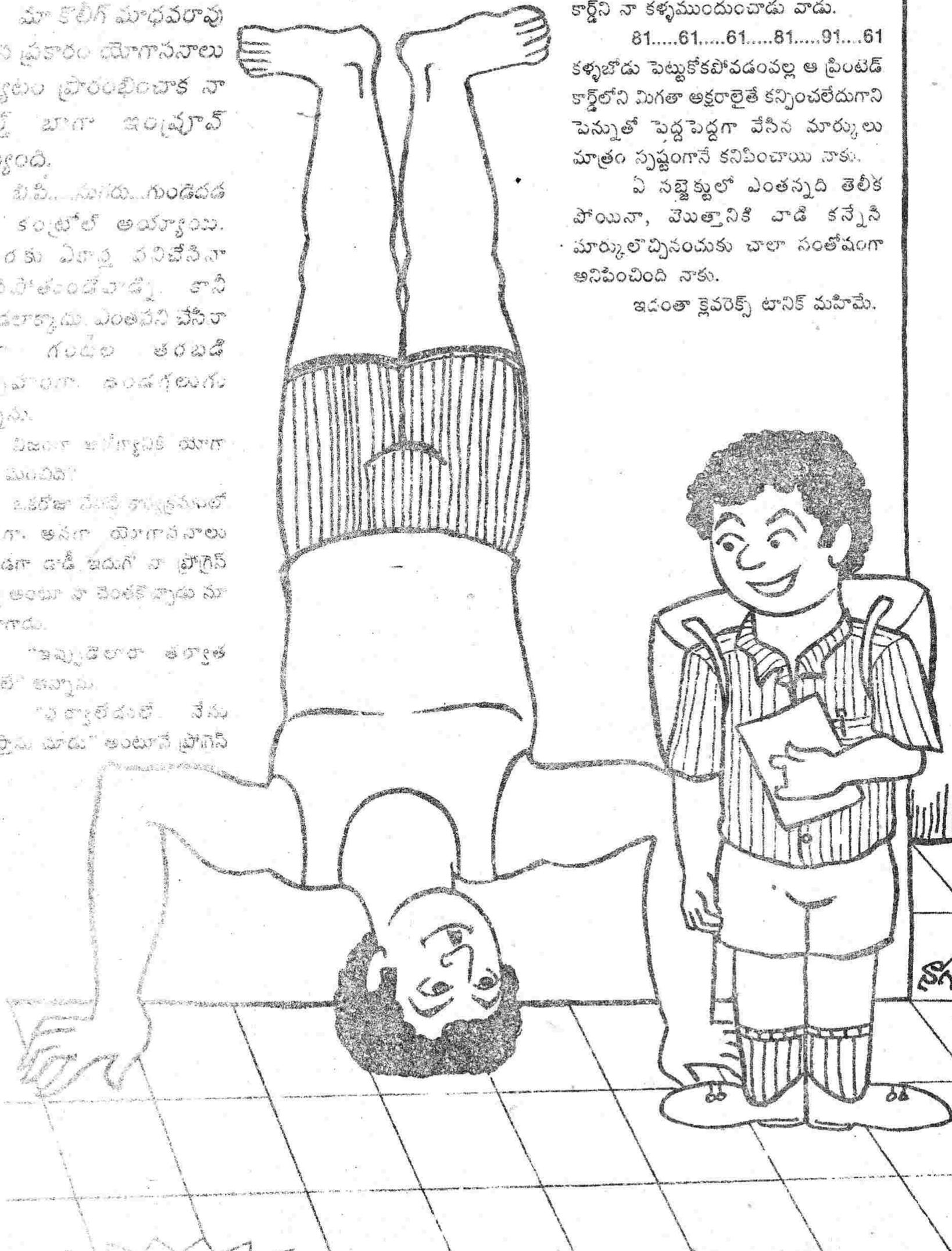
కార్డ్ని నా కళ్ళముందుంచాడు వాడు.

81.....61.....61.....81.....91....61

కళ్ళబోడు పెట్టుకోకపోవడంవల్ల ఆ ప్రింటెడ్ కార్డ్లోని మిగతా అక్షరాలైతే కన్పించలేదుగాని పెన్నుతో పెద్దపెద్దగా వేసిన మార్కులు మాత్రం స్పష్టంగానే కనిపించాయి నాకు.

ఏ సబ్జెక్టులో ఎంతన్నది తెలిక పోయినా, వెలుత్తానికే వాడి కన్నేసే మార్కులొచ్చినందుకు చాలా సంతోషంగా అనిపించింది నాకు.

ఇదంతా క్లెవరెక్స్ టానిక్ మహిమే.

కోలర్లు తోడ్పాడే

టీవీలో అడ్యర్ బైజ్ మెంట్ చూసి నూటడెబై అయిదు రూపాయలు పెట్టి ఓ బాటిల్ కొని మా శుంఠతో తాగించాను. దాని ఫలితమే ఇది.

ఇదివరకు వాడికి ఏ సబ్జెక్టులోనూ ముప్పైకి మించి మార్కులొచ్చేవికావు. అలాంటిదిప్పుడు అరవైలూ, ఎనభైలూ, తొంభైలూ తెచ్చుకున్నాడంటే అది ఆ టానిక్ మహిమ కాకపోతే ఇంకేమిటి?

నేను టానిక్ బాటిల్ని కొనుక్కొచ్చిన నాడు మా ఆవిడ మాధురి చేసిన హంగామా గుర్తుకొచ్చింది నాకు.

“ఎక్కడైనా టానిక్ వాడితే తెలివి పెరుగుతుందా? మీ తెలివి తెల్లారినట్టే ఉంది. నిష్కారణంగా నూటడెబై రూపాయలు వేస్ట్ చేశారు” అంటూ విరుచుకుపడింది నామీద.

“నూట డెబైకాదు - డెబై అయిదు” అని సవరించి -

“పంజేయకపోతే టీవీలో అడ్యర్ బైజ్ మెంట్ ఎందుకిస్తారలా?” అన్నాను.

“అడ్యర్ బైజ్ మెంట్ లో వచ్చేవన్నీ నిజాలేనా? మచ్చలేని తెలుపంటారు. కానీ ఆ సబ్బుతో ఉతికితే మురికే పోదనలు. రోజంతా ఘుమ ఘుమ అంటారు. ఆనీ ఆ పొడరు రాసుకుంటే కాసేపటికే వానన పోతుంది. అమ్మకాలు పెంచుకోవడానికి వాళ్ళేవో చెబుతారు. అవన్నీ మనం గుడ్డిగా నమ్మేస్తే ఎలా? అయినా కాకపోయినా టానిక్ తో తెలివి పెరగటం ఏంటండీ బాబూ?” అంటూ కాస్త నుదీర్ణంగానే సుత్తికొట్టింది.

“సరే కొనేశాక ఇప్పుడేం చేయ గలం? ఈ బాటిల్ ఒక్కటి వాడి చూద్దాం. ఒకవేళ అద్భుతవశాత్తు వాడి తెలివి పెరిగినా పెరగచ్చు కదా?” అన్నాను. అంతకన్నా ఏమనాలో తోచక.

అయినా మాధురి శాంతించలేదు. ఆరోజంతా నేను చేసిన ఆ తెవివి తక్కువ పని గురించి గొణుగుతునే ఉంది. ఆరోజంతా రాధాంతం చేసింది గదా! మరిప్పుడేవంటుందో?!

మా టింకూగాడికి ఎక్కువ మార్కు లొచ్చాయన్న ఆనందం కన్నా ఈ ఆనందమే ఎక్కువైపోయింది నాలో.

“సరే. సంతకం మళ్ళీ చేస్తాలే గానీ నువ్వెళ్ళి ఆడుకో” అనేశాను వాడితో.

వాడు ప్రోగ్రెస్ కార్డ్ తో నహా నా

దగ్గర్నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

ఓ పావుగంట తర్వాత నేను ఆసనాలు ముగించి స్నానానికని బాత్ రూంలో దూరాను.

స్నానంచేసి బయటికొచ్చి నేను బట్టలేసుకుంటుండగా

“డాడీ సంతకం పెట్టు” అంటూ ఓ చేతిలో ప్రోగ్రెస్ కార్డ్ తోనూ, మరో చేతిలో క్యాష్ తీసి రెడీగా ఉన్న పెన్నుతోనూ నావగ్గరికి మళ్ళీ వచ్చాడు టింకూగాడు.

“నాకళ్ళజోడు ఆ బల్లమీదుంటుంది ఇలా అందుకో” అన్నాను.

వాడొకసారి ఆ బల్లకేసి చూసి

సుమంత్ స్టైల్

అక్కినేని మనుమడుగా సుమంత్ కి ఆంధ్రదేశంలో మంచి పేరే ఉంది. అయితే అతగాడు నటించిన సినిమా హిట్ అవ్వక పోయినంతకంటే కొంచెం డిస్ ప్టాయింట్ అయినమాట వాస్తవమే. ప్రస్తుతం తొలిప్రేమ ఫేం దర్శకుడు దర్శకత్వంలో సుమంత్ యువకుడుగా నటించాడు. సుమంత్ బడ్జెట్ పాడుగు బాగానే ఉన్నాడు కాని కథ ఎంపికలోనే పప్పులో కాలేస్తూన్నాడని అంటున్నారు సినీపం డితులు. మాస్టర్ హీరోకి కథతో పనేముంది అనుకుంటున్నారు మరి కొంతమంది యువహీరోలు. అయితే సుమంత్ టెక్నిక్ ప్రాధాన్యతనిస్తాడో... కథాపరంగా నటనకే ప్రాధాన్యతనిస్తాడో వేరు చూడాలి.

అక్కినేని మాత్రం సుమంత్ సినిమా సూపర్ హిట్ చేయాలని విగ్గు తీసేసి మీసాలు పెంచి కొత్తగా కనిపిస్తున్నాడు. చూద్దాం. ఏమవుతుందో.

“లేదు” అంటూ అడ్డంగా తలాడించి “నాకు స్కూల్ కి టైమవుతోంది. ముందు సిగ్నల్ చేసేయ్ డాడీ” అన్నాడు.

సరే లెమ్మని నేను వాడి చేతుల్లోంచి కార్డు, పెన్ను తీసుకుని వాడు చూపించిన చోట సిగ్నల్ చేసి వాటిని తిరిగి వాడికిచ్చేశాను.

ఏ సబ్జెక్టులో ఎంతయితేనేం మొత్తానికి మార్కులైతే బానే వచ్చాయా?!

“వెరీ గుడ్. చాలా ఇంప్రూవ్ అయ్యావ్. ఇకనుంచి ఇంకా బాగా చదవాలి” అన్నాను మెచ్చుకోలుగా.

“అలాగే డాడీ” అని బుద్ధిగా తలాడించి మరి కాసేపటికి వాడు స్కూలుకి బయల్దేరి వెళ్ళిపోయాడు.

నేనాఫీసుకు వెళ్ళడానికి ఉద్యుక్తులు వుంటుండగా, పక్కంటికి పెత్తనాల కెళ్ళిన మాధురి తిరిగొచ్చింది.

“అప్పుడే రెడీ అయి పోయిందా? క్షణంలో మీ లంచ్ బాక్స్ రెడీ చేస్తానాగండి” అంటూ కిచెన్ లోకి దారితీసింది.

అప్పటికే తల దువ్వు కోవడం గట్టా అన్నీ అయి పోవడంతో నేను ఉత్సాహంగా తన వెనకే వెళ్ళాను.

తను లంచ్ బాక్స్ సర్దు తుంటే “ఆ టానిక్ పనిచెయ్యదూ, పెట్టదూ అంటూ ఆరోజంతా నన్ను నతాయించావ్. మన టింకూగాడు ఇప్పుడెంత ఇంప్రూవ్ అయ్యాడో చూడు” అన్నాను గర్వంగా.

“ఇంప్రూవ్ అయ్యాడా? ఏంటి ఇంప్రూవ్ అయ్యింది?!!” అంది తను పనాపేసి బుగ్గలు నొక్కుకుంటూ.

“వాణ్ణి మెత్తగా తంతారనుకుంటే ఇలా అంటున్నారేంటి?” అంది తనే మళ్ళీ.

“తన్నడం దేనికోయ్? ఇదివరకు ఇరవైలూ, పాతికలూ వచ్చేవి వాడికి. అలాంటిదిప్పుడు అన్ని సబ్జెక్టులోనూ అరవైకి పైగానే వచ్చాయి గదా? ప్రస్తుతానికి ఫస్ట్ క్లాస్ లెవల్ కెదిగాడు. ఇంకో బాటిల్ గనక వాడితే డిస్టింక్షన్ లెవల్ కెదుగు తాడు” అన్నాను ఆనందంగా.

“ఏడ్చినట్టే ఉంది. వాడికన్నేసి మార్కు లెక్క డొచ్చాయ్? అన్నీ పదహార్లు, పద్దెనిమిదులూ, పందొమ్మిదు లూను. నీన్ని ఇంప్రూవ్ మెంట్ అనరు. మరి దిగజారి పోవడం అంటారు” అంది చేతులు తిప్పుతూ. **M**